

onttroep[©]

Adrianus Fousanus van de Waeter Freijssen

A.D. 28 mei 2014

INHOUDSTAFEL

INHOUDSTAFEL	2
VERWOORD	3
<i>Death of a crusader</i>	3
<i>Zonder titel</i>	4
<i>woord</i>	5
<i>Hrfst</i>	6
VERORBEREN	7
<i>Ahhh</i>	7
<i>klaar</i>	8
<i>slok je</i>	9
<i>kuitschieten</i>	9
<i>Uitgaan en geven</i>	10
VERSTAND?	11
<i>Brein</i>	11
<i>zelf wie</i>	12
ONS SLOT ?	13
<i>onslot</i>	13
<i>Verwonderlijk</i>	14
<i>a m e n</i>	14
<i>weg</i>	15
<i>getuigen is</i>	16
<i>De benen nemen</i>	18
<i>PAAR</i>	19
<i>zonder</i>	20
<i>hemel en memel</i>	21

EINDE(R)..... 23

VERWOORD

DEATH OF A CRUSADER

Gedicht bij een gelijknamig beeld
van Bart Van Dijck

allé hak maar
hak maar
op me in

maak mij maar af
en graaf mijn graf
kerf in de stam van deze ceder
hier ligt a dead crusader

laat me bidden
tot Mijn God
straks ben ik dood
en Hij is groot

dus hak maar
ik ben hakklaar
Allah akbar

ZONDER TITEL

naar een gelijknamig werk van:
Hans Lemmens

ik ben de pedofilofaag
de enige de echte
ik jaag op
knapenschenders

ik spies ze
bijt ze de strot
't liefst zie ik ze
kapot

soms maak ik ze onklaar
pak ze in hun wol
en voor de lol
ruk ik ze
als straf
penitent hun titels af

WOORD

het woord klikt een beeld vast
het beeld stolt tot woord

beeld op woord op beeld

door woordklank en cadans
worden woorden een frase
waar binnen het beeld verstillt
en de zin groeit
in fase met wat
erin
steeds blijft verbazen

HRFST

De grfst
de gore griezel
het brute afbraakbeest
dat alles
wat mooi is geweest
vernielt
bloemen verwelkt
bladeren verdort
vlinders in laatste vlucht
uit de lucht
grist

de grfst
die de laatste libellen kwelt
spinnen vetmest
alle pracht verpest
de dag verengt
en alle nachten lengt

het sleept
de warmte weg
verdrinkt het licht
in een duister winterhol
vol kilte en kou
het sprenkelt
pegels
en vlokken
in plaats van
milde dauw

VERORBEREN

AHHH

iets lekkers
smakelijks
willen we volmondig
proeven
met de papillen
laten spelen
alle zinnen
strelen
het hart opnieuw doen kloppen

wil jij
mijn smaakje zijn
mijn geurtje
mijn hapje
en mag jou lekkers
blijven duren

ik wil met jou
slurpen van exotische soepen
volmondig happen in bouten en worsten
likken aan perverse desserts
preuts proeven
voor het schandelijk snoepen

en tot slot
samen
hupsepot

KLAAR

hij is klaar
geheel voorbereid
nu stilte heerst
langzaam heerst
in de tuin
onder de schedelpannen
is hij klaar
open

kom
doorbreek
het stijgen
van strompeldenken
kom in het brein
van het zijn
wees samen
zwelg samen
wees
zwijn
....

laat websites vol moederbenen composteren
laat Cinderellas komen
vanavond
voor hij uitgeleefd in de zetel zijgt

SLOK JE

van lekkere hapjes
moet je nippen
aan verse sapjes
kan niets tippen
zelfs geen trappist
die hooggegist
wacht
op verlossing uit de fles
of vanuit het vat
naar je licht

smacht!!!

KUITSCHIETEN

ooit droomde ik van mooie kuiten
haar
fluweel
en de boerenbuiten

de benen
nam ze

nu kan ik
alleen
naar
alles fluiten

UITGAAN EN GEVEN

verdriet kun je verdrinken
dorst kun je verslaan
twee goede redenen

om op café te gaan

het is er gezellig
je moet er niet staan
en wordt het te ernstig
dan kun je ook gaan

heb je geen geld
laat je trakteren
geef een ander de kans
naasteliefde te leren.

je laten versieren
hoort in een bar
heb je haar
onder de knie
vertrek dan
in een twee drie
want
je geld smelt
nog voor je haar
iets
hebt verteld

VERSTAND?

BREIN

elk hoofd is gedachtenbereden
voorbedachte oergedachten
die intuïtief instinctig
wachten

de vrucht
van de kennisboom
smaakt echter geënt
goed op kwaad
want
iedere daad geschiedt
en paart
met een voorbedacht gedacht
dat intuïtief instinctig
wacht
in het brein

je verstand
dat betekenis schenkt
waarvan het je
dat je het zelf bedenkt
van tijd tot tijd
spijt

ieder is
gedachtenbereden
met voorbedachte gedachten
die intuïtief wachten

inderdaad

ZELF WIE

wie ben je zelf?

tof
zo'n vooruitzicht
volgens één van de vele 'memen'

gedachten, emoties?
doen of laten?
luisteren of praten?

of ben je contact?
interactie
op het scherp van de snee
van wel-
ke
waanzin dan ook

of hoor je door jezelf iemand anders
iets anders zeggen
dan je zelf wil?

een lijnstukje
op/van de oneindige
rechte van de tijd

wat ben je dan zelf?

een kuddedier?
een belichaamde ziel
of een zielig lichaam?
geschapen naar beeld en gelijkenis
van stof
want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren
(zegt genesis 3:19)

die ons (n)ooit
(n)ergens
leidt of lijdt

ONS SLOT ?

ONSLLOT

wat is ons lot
ons einde

het verkondigde
een kier
in het pantser van de dood
waar het hier wordt vermoord

of is er hoop
op een heldere poort
een eind aan de tunnel
een warm thuisparadijs
zonder eindtijdikken
zonder bezitten
zonder ikken

waar het hebben
is gedooft
alle zijn IS
en ieder wordt geloofd

of lokt
ledig
geeuwige rust
tussen zes planken
zonder hel

die laten we hier
in hebzucht branden
tot het zijn
afsterft
tot lijk...

kijk
vooral gieren
dragen zaad
van gierigheid

 VERWONDERLIJK

Verbazend het gemak waarmee we ons in het nu
nestelen.

Vergane eeuwicheden vér
achter ons.

De toekomst:
het leegland
voor óns.

Thuis in het nu drentelen we met te veel
in het stuifmeel
van de bloem van de tijd
die wacht op de bestuiving
met ons
met ons lijk.

 A
M
E N

mij achterna
niets
na mij
slaapverwekkend
niets

ik fiets
de eeuwigheid in
mijn nietsontziende
enigheid uit

ik gaap de leegte
weg
de berm in

ik verval
al

.

WEG

voor Thomas Degreef

tja
en soms
mogen ze even weg
de vrouwen
liefst allemaal

geen moeder
geen lief geen zus
zelfs geen frisse griet
nee
soms moet het niet

ze maken onzeker
zoals ze kijken krijg je
soms het gevoel
nergens op te lijken

en als je hen bekijkt
weet je soms niet wat je ziet
of zie je wat je graag zou willen

tja

nee dus
denk ik
geef me rust
om na te denken
zonder prettige
bijgedachten

hoewel
mag ik nog eens
nu
voor een keer
voor ik het afleer
op mijn manier?

GETUIGEN IS

ik wist het
zij had het licht gezien
het was een warme zomeravond
zij stamelde iets over het einde der tijden
de acopalyps of zo
en nog andere dingen
een metaformose van een cafastrotale omvangelijkheid
even bleef ze geheimnisvol stil

alleen de ontvankelijken zullen het rijk trinnenbeden zuchtte ze
voor hen die niet gevolen zal het gemeen zijn en geknars van danten
daden worden op de scheegwaal gelegd en afgewogen

ik geloofde op slag
en wist dat de vier herauten op paarden het einde zouden afkondigen
maar vooral dat zij de engel was
uit de hemel afgedaald
ik aanschouwde haar mysterie zodat onverhoeds iets in mij ontwaakte
en ik me in de oneindige diepte van haar verrukkelijke persoonlijkheid verloor....

het was een warme zomeravond
zij stamelde iets over het einde der tijden de acopalyps of zo
en
kan ik u met deze doorwen een pleziertje doen

graag
u mag hier helemaal vertoeven
kan ik u iets persoonlijks aanbieden?
want het is een zarme womeravond!
we kunnen samen iets drinken

ik heet wil
en jij?
lilith
jahevo of zo?

ze lachte
jaaa
jahézooo

DE BENEN NEMEN

Meisjesbenen kunnen
moederbenen worden
zonder veel liefde, zonder veel man
dat kan.

Oorlog kan meisjesbenen tekenen
soms weet een man daar nog van.
Soms was hij niet meer
dan een enkele keer.

Schande
blijft
helaas
een heel leven
vooral
en uitsluitend
aan het meisje kleven.

PAAR

hij loopt
op verse voeten
naar haar
toe

toe
zegt hij
ja?

soms
zegt ze
toe

ja
doe
maar

maar...
maar één keer

zij loopt
op verse voeten
naar hem
toe

toe
zegt ze
ja?

soms
zegt hij
toe

ja
doe
maar

maar...
maar één paar

ZONDER

het zou zonde
zijn
alleen
te blijven

dacht hij

zoveel meisjes
zoveel vrouwen
die mij en mijn liefde
zouden moeten miss'
en
om mij rouwen

dacht hij

te laat

en

tevergeefs

hoe zou het zonder
geweest zijn
alleen
gebleven

dacht zij

zonder

dacht zij

te laat

en

tevergeefs

HEMEL EN MEMEL

god en goesting zijn groots en grotesk

godsdiensdienst biedt hemelse zichten
in het hiernamaals is het goed
de zoete toekomst licht er op
allah god en jahweh
zetelen onafscheidelijk rug aan rug
op de hoogste trede van het hemelschavot
zie je de een dan zie je ook de ander
ook al ben jezelf geen god
in het diepst van je ...

onder een stoepa mediteert boeddha
vanop het altaar van echte onthechting
vist
confucius in een vijver
en schrijft met ijver over de plons
die luistert naar de traan van de kikker

tussen de vele armen van shiva ont-
vlamt het
vuur van verlichting
een inuitgod scheidt een laatste ijsfatamorgana
voor de beloofde walrussen die synchroon onderwatermantra's gorgelen
een heiden hanteert een kosmische harpoen
om monaden en monotheïsme te bestrijden
hij kent meer dan goed en kwaad
en het kwadraat
van alle
heilige
boeken

en vind jij zin noch troost blijf
steeds dieper zoeken
ga niet gebukt
want de beste wraak
is het geluk

EINDE(R)

er is
geen enkel
opperwezen
alleen **zijn**

morswoorden bezweren stervend wreemde idylles

er is alleen
aarde
water
lichtleven
vrolijk dwalend

nu hier
is die is

peilloos diep
tastvastig

Einde